



## ROZSUDOK

### V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **J., Z.**, IČO: X., *právne zastúpený: Mgr. J., advokátka so sídlom N.*, proti žalovaným: **1/ Úrad na ochranu osobných údajov SR**, Odborárske námestie č. 3, Bratislava, **2/ Predseda úradu na ochranu osobných údajov SR**, Mgr. G., Odborárske námestie č. 3, Bratislava, *žalovaní 1/ a 2/ právne zastúpení JUDr. M., advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom B., adresa pre doručovanie P.*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného 1/ číslo 02496/2010Ui-P1374/09-30 zo dňa 14. septembra 2010 a číslo 06554/2010-Up-2 zo dňa 11. novembra 2010, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/63/2010-75 z 20. septembra 2011, takto

#### **r o z h o d o l :**

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/63/2010-75 zo dňa 20. septembra 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

## O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom krajského súdu bolo zrušené rozhodnutie žalovaného 1/, číslo 02496/2010Ui-P1374-09-30 zo dňa 14. septembra 2010 a rozhodnutie – vyjadrenie k rozkladu číslo 06554/2010-Up-2 zo dňa 11. novembra 2010 a vec bola vrátená žalovanému 1/ na ďalšie konanie z dôvodov § 250j ods. 2 písm. b/ OSP. Žalovaný 1/ bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi trovy konania. Krajský súd proti žalovanému 2/ konanie zastavil.

Krajský súd dôvodil tým, že z pripojeného administratívneho spisu zistil, že žalovaný 1/ doručil žalobcovi dňa 30. marca 2010 žiadosť o poskytnutie súčinnosti v súvislosti s prienikom počítačového útočníka vystupujúceho pod prezývkou „I.“ do systému (internetový server <http://www.svadobneobruckv.com>) prevádzkovateľa J., Z., IČO: X. (v tomto konaní žalobca). Žalobca na žiadosť o súčinnosť nereagoval, žalovaný 1/ opakovane žiadal o súčinnosť, pričom internetový server označil ako <http://www.svadobneobruckv.sk>. Druhá výzva bola žalobcovi doručená dňa 31. mája 2010. Žalobca po obdržaní opakovanej žiadosti o súčinnosť oznámil žalovanému 1/, že ním označený internetový server neprevádzkuje. Upovedomenie o začatí správneho konania bolo žalobcovi opakovane doručované dňa 28. júla 2010, žalobca nebol zastihnutý, a preto bola zásielka v ten istý deň uložená. Žalovaný 1/ uložil žalobcovi rozhodnutím číslo 02496/2010Ui-P1374/09-30 zo dňa 14. septembra 2010 pokutu vo výške 1.500 Eur podľa § 50 ods. 1 písm. d/ zák. č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov z dôvodu porušenia ustanovenia § 44 ods. 2 citovaného zákona, pretože na opakovanú výzvu na súčinnosť nereagoval. Žalovaný 1/ začal proti žalobcovi správne konanie a s poukazom na § 24 ods. 2 v nadväznosti na § 27 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov dospel k záveru, že v danom prípade platí fikcia doručenia upovedomenia o začatí správneho konania dňom 2. augusta 2010, ktoré je tretím dňom od uloženia poštovej zásielky na pošte. Súd z pripojenej poštovej doručenky zistil, že rozhodnutie žalovaného 1/ zo dňa 14. septembra 2010 o uložení pokuty bolo žalobcovi doručené dňa 5. októbra 2010. Žalobca v dôvodoch odvolania proti rozhodnutiu uviedol, že v žiadosti o súčinnosť zo dňa 21. mája 2010 bol označený internetový server, ktorý neprevádzkuje, a v čase doručovania upovedomenia o začatí správneho konania a v čase doručovania napadnutého rozhodnutia o pokute sa nezdržoval v mieste doručovania. Tvrdil, že od 16. septembra 2010 do 3. októbra 2010 bol v zahraničí. Na podporu svojich tvrdení predložil zoznam posádky lode, na ktorej sa plavil a faktúry za športovo relaxačný pobyt.

Predseda úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky (v žalobe označený ako žalovaný 2/) vybavil odvolanie – rozklad žalobcu vyjadrením zo dňa 11. novembra 2010 s tým, že rozklad nebol podaný v lehote 15 dní podľa § 54 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. a správny orgán nie je oprávnený odpustiť lehotu uloženú zákonom. skutočnosti uvádzané v odvolaní neodôvodňovali obnovu konania a ani zmenu, či zrušenie rozhodnutia o pokute mimo odvolacieho konania.

Z podkladov pripojených v administratívnom spise žalovaného súd zistil, že žalobca je prevádzkovateľom internetového serveru <http://www.svadobneobrucky.com>, neprevádzkuje internetový server <http://www.svadobneobrucky.sk>.

Krajský súd mal dôvodné pochybnosti o tom, že či upovedomenie o začatí správneho konania bolo riadne doručené žalobcovi, pretože pre fikciu doručenia tohto upovedomenia nie je v spise dostatok podkladov.

Podľa názoru súdu žalovaný 1/ nepostupoval v súlade so zákonom pri hodnotení dôkazov predložených žalobcom a nevykonal žiadne ďalšie úkony na overenie, či sa žalobca v čase doručovania upovedomenia o začatí správneho konania, ako aj rozhodnutia o uložení pokuty zdržoval v mieste doručovania. Z uvedeného dôvodu žalovaný 1/ v rozpore so zákonom vyhodnotil, tzv. fikciu doručenia horeoznačeného upovedomenia o začatí správneho konania a rozhodnutia o uložení pokuty tak, ako to má na mysli ustanovenie § 24 ods. 1 Správneho poriadku. Vzhľadom na uvedené sa súd nemohol zaoberať meritom veci.

Krajský súd podľa § 250j ods. 2. písm. b/ OSP, zrušil rozhodnutie žalovaného 1/ číslo 02496/2010Ui-P1374/09-30 zo dňa 14. septembra 2010 o uložení pokuty z dôvodu, že napadnutému rozhodnutiu zo zákona predchádzalo upovedomenie o začatí správneho konania (§ 18 ods. 3 Správneho poriadku), pričom fikcia doručenia upovedomenia o začatí správneho konania prijatá žalovaným 1/, je v rozpore s obsahom spisov. Tým došlo k porušeniu práva žalobcu na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia a na uplatnenie vlastných návrhov (§ 3 ods. 2 Správneho poriadku).

Krajský súd podľa § 250j ods. 2. písm. b/ OSP, zrušil aj rozhodnutie – vyjadrenie predsedu úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky číslo 06554/2010Up-2 zo dňa 11. novembra 2010 z dôvodu, že fikcia doručenia rozhodnutia o uložení pokuty zo 14. septembra 2010 je v rozpore s obsahom spisov, pretože žalovaný 1/ sa riadne nevyporiadal s námietkou žalobcu, že v čase doručovania tohto rozhodnutia sa nezdržiaval v mieste svojho pobytu. Preto neboli splnené zákonné podmienky na postup podľa § 54 ods. 2

zákona č. 71/1967 Zb., teda na vybavenie rozkladu bez vydania rozhodnutia, ktoré má náležitosti podľa § 47 zákona o správnom konaní.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný 1/ odvolanie a žiadal prvostupňový rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť, resp. aj napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na nové konanie podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP. V dôvodoch odvolania žalovaný poukázal v časti I. na to, že zásielka obsahujúca upovedomenie o začatí správneho konania bola žalobcovi doručovaná 28. a 29.7.2010. Žalobca v odvolaní voči rozhodnutiu o uložení pokuty zo dňa 11. októbra 2010 namietol, že pri doručovaní neboli splnené podmienky pre fikciu doručenia podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku. Túto námietku odôvodnil tým, že sa viac ako tri týždne nezdržoval na území Slovenskej republiky, a to až do 14. augusta 2010. Na preukázanie tohto svojho tvrdenia nám predložil dve faktúry od spoločnosti Y., s.r.o. pod č. 2010067 a pod č. 2010063. Iné dôkazy v priebehu správneho konania už nepredložil a ani do dnešného dňa žiadne iné dôkazy vo svojich podaniach neuviedol.

Predmetné faktúry preukázali, že sa žalobca zdržiaval mimo územia Slovenskej republiky, nie však tri týždne ako tvrdil, ale len dva týždne, a to v období od 31. júla 2010 do 14. augusta 2010. To znamená, že zásielku si žalobca mal možnosť prevziať počas troch dní, a to v dňoch 28., 29. a 30. júla 2010, pretože ako bolo vyššie uvedené, k prvému neúspešnému doručovaniu zásielky došlo už dňa 28. júla 2010, k jej opakovanému neúspešnému doručovaniu došlo dňa 29. júla 2010, pričom žalobca faktúrami preukázal, že sa nezdržoval v mieste doručenia až od 31. júla 2010.

Súd prvého stupňa si mohol tieto skutočnosti overiť v administratívnom spise.

V časti II. žalovaný uviedol, že žalobca sa nezdržoval na území SR a to v období od 16. septembra 2010 do 3. októbra 2010. Na preukázanie tohto tvrdenia nám predložil jedinou listinu, ktorú vystavila spoločnosť Y., s.r.o. s názvom „CREW LIST – SPISAK POSADE – ZOZNAM POSADKY“. Iné dôkazy žalobca v priebehu správneho konania už nepredložil a ani do dnešného dňa sa na žiadne iné dôkazy neodvolával.

Predmetná listina, na rozdiel od faktúr, ktoré nám žalobca predložil pri námietke proti fikcii doručenia pri doručovaní upovedomenia o začatí správneho konania, potvrdzovala len tú skutočnosť, že osoba L. si objednala na deň 18. septembra 2010 jachtu v Chorvátsku, pričom členom posádky v tento deň bol aj žalobca. Listina teda potvrdila len to, že sa žalobca

dňa 18. septembra 2010 nachádzal mimo územia Slovenskej republiky. Nepotvrdila a ani nepotvrďuje tvrdenie žalobcu, že sa zdržiaval mimo územia Slovenskej republiky aj v čase doručovania zásielky v dňoch 20. a 21. septembra 2010.

Podľa žalobcu nezodpovedá obsahu spisov záver súdu, že nie je v nich dostatok podkladov na posúdenie fikcie doručenia.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v medziach podaného odvolania a v senáte dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu nie je dôvodné vyhovieť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na § 250ja ods. 2 OSP po oznámení termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia v súlade s § 156 ods. 3 OSP na úradnej tabuli súdu ale aj na internetovej stránke [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk).

Odvolací súd poukazuje na to, že rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného a uložení sankcie v sume 1.500 Eur podľa § 50 ods. 1 písm. d/ zák. č. 428/2002 Z.z. z dôvodov uvedených v rozsudku (§ 250j ods. 2 písm. b/ OSP) je vecne správny a odvolací súd sa s týmito dôvodmi plne stotožňuje.

Doručenie rozhodnutia o začatí správneho konania za správny delikt (ktorého sa mal žalobca podľa žalovaného dopustiť) je podstatnou súčasťou náležitého zistenia skutočného stavu veci v správnom konaní, pričom jeho osobitný význam spočíva práve v tom, že ak nie je preukázané doručenie oznámenia o začatí správneho konania za správny delikt, trpí prípadné rozhodnutie o uložení sankcie takou vadou konania, ktorá sama osebe je dôvodom pre zrušenie rozhodnutia pre nezákonnosť. Odvolací súd v danom prípade upriamuje pozornosť aj na ustálenú súdnu prax odvodenú tiež z judikatúry ústavného súdu, podľa ktorej v konaní o správnom delikte platí, že osoba obvinená zo správneho deliktu má právo v správnom konaní na vypočutie. Správny orgán si preto mal dostatočne overiť, či konanie o správnom delikte vôbec začalo a kedy a akým spôsobom mal žalobca možnosť vyjadriť sa k dôvodom začatia správneho konania a k jeho podkladom. Tejto povinnosti sa správny orgán nemôže zbaviť poukázaním na to, že adresát oznámenia o začatí správneho konania za správny delikt dostatočne nepreukázal, že sa v mieste doručovania nezdržiaval. Ak aj dôkazy neskôr predložené samotným žalobcom jednoznačne nepreukazujú, že sa v mieste doručovania nezdržiaval, nezabavuje to správny orgán povinnosti preukázať začatie správneho konania. Orgán rozhodujúci o rozklade proti rozhodnutiu o uložení sankcie mal preto z vlastného

podnetu skúmať splnenie procesných podmienok pre začatie konania. Z § 24 ods. 2 Správneho poriadku totiž vyplýva, že v prípade, ak adresát nebol zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, vtedy ho doručovateľ vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde doručiť v určený deň a hodinu. Inak mal zásielku vrátiť správny orgán ako nedoručiteľnú. Žalovaný však považoval zásielku za doručenú, hoci neskúmal splnenie podmienky pre jej opätovné doručovanie a následné uloženie, t.j. že sa adresát na doručovacej adrese v čase doručovania zdržoval. Žalovaný túto podstatnú podmienku pre fikciu doručenia vôbec neskúmal a bez ďalšieho vychádzal z toho, že pre uloženie zásielky (oznámenia o začatí správneho konania, ale platí to aj pre doručovanie rozhodnutia o sankcii) boli splnené zákonné podmienky. Pre uvedený záver však v spise správneho orgánu ani podľa odvolacieho súdu nie sú dostatočné podklady.

Odvolací súd sa stotožňuje aj so zrušením vyjadrenia o rozklade tak, ako ich uviedol krajský súd. Žalovaný neskúmal náležite ani podmienky doručenia rozhodnutia o uloženej sankcii, preto záver o oneskorenom podaní rozkladu nemá oporu v predložennom správnom spisovom materiáli.

V danom prípade, keďže nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané doručenie oznámenia o začatí správneho konania ani prvostupňového rozhodnutia, krajský súd dôvodne zrušil rozhodnutie o sankcii uloženej v konaní postihnutom takou podstatnou vadou konania, ako aj následné rozhodnutie vo forme vyjadrenia v rozkladovom konaní a odvolací súd jeho rozhodnutie podľa § 219 ods. 1,2 OSP ako vecne správne potvrdil.

Žalobcovi nevznikli trovy v odvolacom konaní, žalovaný na náhradu trov právo nemá, preto odvolací súd náhradu trov účastníkom nepriznal.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. marca 2012

**JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:  
Andrea Jánošíková